

Kurt ile kuzunun hukuk dansı

Cumhuriyet tarihinin tüm siyasal davalarında olduğu gibi Balyoz davasındaki hukuksal diyaloglara dikkatle bakıldığında, kurt ile kuzu meselinin aklınıza gelmemesi imkansız

ORHAN GAZİ ERTEKİN /
FARUK ÖZSU*

La Fontaine'in "kurt ile kuzu masalı"nı herkes bilir. Masal, kuzunun, kurt karşısındaki masumiyet savaşında düştüğü ibretlik hali sergileyerek güçlüğün ayrıcalığı konusunda ebedi bir ders verir bize. Hatırlayalım mı masalı?

Kim daha güçlüyse odur haklı/İnanmayan dinlesin bu masalı/Kuzunun birisi su içiyormuş/Pırıl pırıl bir dereden/Aç bir kurt çıkagelmış yukarıdan/Av peşinde besbelli/Vay, demiş öfkeyle/Sen kim oluyorsun da/Suyumu bulandırıyorsun benim?/Şimdi gösteririm ben sana/Aman efendim, demiş kuzu/Kuzmayın da bir bakın neredeyim/Ben nasıl bulandırırım suyunuzu/Akıntı benden yana/Siz yukarıdasınız/Ben yirmi adım aşağıda/Onu bunu bilmem, demiş canavar/Bulandırıyorsun işte, o kadar/Hem dahası var, humblı/Sen bana küfredimisin geçen yıl/Nasıl olur Devletim, demiş kuzu/Geçen yıl dünyada yoktum/Süt kuzusuyum baksanıza/Sen değilsen kardeşindir, ukala/Kardeşim yok ki küfredsin size/ Seninkilerden biridir öyleyse/İşiniz gücünüz beni çekistirmek,/Çobanları, köpeklerinize birleşerek/Hepsini anlattılar bana/Size artık haddinizi bildirmeli/Deyip kesmiş devletli/Kaptığı gibi kuzuyu ormana/Ve orada/ Görmüş hesabını güzelce/ Danıştay, Yargıtayı hepsi içinde/...

Güçlünün haklılığı

Güçlünün ayrıcalığı konusunda, tarih boyunca essiz bir ders oldu bu masal. Fakat, kurdun, kuzu ile bahanesiz ve "Yargıtay yolu açık" olmaksızın ilişki kurmayı tercih etmediği bu ders, bize bundan biraz daha fazlasını da anlatmak ister gibi. Şunu söylemek istiyoruz: Bu masalda sadece güçlü olanın haklı olduğu söylenmiyor. Aynı zaman-

da, güçlüünün, haklı olmaya ihtiyaç duyduğu da söyleniyor. Bunun için ısrarla gülünc bahaneler üretmek zorunda kalır. Temyiz yolunu açık bırakır. Ve nihayetinde, güçlü olan için "gereksiz" kalan bir sürü laf üretmekten başka çaresi kalmaz. Bu nedenle La Fontaine'in dersi, kurdun, içinde Danıştay ve Yargıtay hizmetinin bile olduğu evrensel adalet vaadi ile yoksulların ve güçsüzlerin karşı evrensel hatıraları arasındaki gerilime de denk düşüyor. Yani her gün yaşadığımız bir gerilime. Bin türlü gülünc bahane ile kendini haklı kılmaya çalışan ve bize temyiz hakkı bile veren iktidarlar ile kendi masumiyet iddialarımız arasında yaşadığımız gerilime. Ve tabii ki sadece güçlü karşısında değil güçlüünün "mantığı" karşısındaki çaresizliğimize. Onunla iknaya dayalı bir ilişki kurmanın imkansızlığına dair bir durum ile karşı karşıya bulunuyoruz aynı zamanda. 1926 yıl gılamalarında rastlamıştık bu imkansızlık haline. Türkçülerin 1944 yargılamalarında, Kürt aydınlarının 49'lar yargılamasında da, 12 Eylül yargılamalarında da. 28 Şubat yargılamalarında kendini gülünc bahanelerle haklı çıkarmaya çalışan yargılamalara da şahit olmuştuk. Balyoz, işte o hikayelerden sadece en sonuncusu. Evet, çok şaşırtıcı ama kurt ile kuzu masalı sürekli rol değiştirerek devam ediyor.

Cumhuriyet tarihinin tüm siyasal davalarında olduğu gibi Balyoz davasındaki hukuksal diyaloglara da dikkatle bakıldığında kurt ile kuzu meselinin aklınıza gelmemesi imkansız. Şöyle anlatmayı deneyelim: Bir gün 361 kişi bir mahkemeye toplanır. Suçları, eylemleri 7 yıl sonra koğuşturulan darbe teşebbüsüdür. Burada ilk safca cevap şu: Ama bayım, teşebbüs için, kişinin eyleme başlaması ve kendi elinde olmayan nedenlerle sonuca ulaşmaması gerekir. Örneğin, ne bileyim seminer sırasında salonun zabıta tarafından basılması ve gözaltına alınmaları gerekir. İşte bu halde teşebbüs olur. Olaydan 7 yıl sonra, seminer yapılmış işte denilerek teşebbüsten bahsedilemez. Böyle bir durumda, kişilerin bazı girişimlerde bulunduktan sonra sadece kendiliğinden vazgeçmesi söz konusu olabilir. Buna bir cevabınız var mı? "Onu bunu bilmem kardeşim teşebbüs var işte mi" diyorsunuz? Peki. Biz diğer bahanelere geçelim. Davada dayandığınız tek delil dijital belgelerdir. Herkes tarafından aslı gibi oluşturulabilecek bu delillerle kimseye dava açamazsınız. Tıpkı Başbakan ile alakalı soruşturmada doğru biçimde mütalaa ettiğiniz gibi! Buna cevabınız nedir? Yok kardeşim yapmış adamlar işte. "Geçmişte darbe olmadı mı? Oldu. Darbe teşebbüsleri olmadı mı? Oldu. Ee daha ne?" diyorsunuz değil mi? Peki o zaman. Bir de şuradan ikna etmek yoluna bakalım bay kurdu: Darbe te-

şebbüsü için "şiddet" unsuru şarttır. Fakat, dosyada şiddete dair herhangi bir delil olmadığı herkesin malumu. Ne dersiniz buna? "Ama manevi cebir diye bir şey var kardeşim" diyeceksinizdir herhalde. Tamam. Anladım. Siz kendi havalarınızdasınız gene. Gene de hadi bir de şuradan girelim konuya: Kuvvet komutanları Özden Örnek ve İbrahim Fırtına'nın Yüce Divan'da yargılanması gerekir. Ki 2010 referandumundaki temel konulardan birisi de bu idi.

Süt kuzulan?

Görev suç, görevdeki yetkiye dayanarak işlenilen bir suçtur. Dolayısıyla bu mahkeme yetkili değildir. Evet. Peki bunlara ikna edici bir cevabınız var mı? Galiba "darbe yapmak görev suçu olmaz ki" diyeceksiniz. Peki o halde "suç işlemenin görev olduğu herhangi bir görev tanumunuz var mı elinizde acaba?" diye sorsak ne diyeceksiniz. Anladık. "Ben onlara günlerini göstereceğim", "Onlara artık haddi bildirilmeli" diyorsunuz değil mi? Peki tamam onu da anladık. Şuna ne dersiniz? O günlerde kilit noktalarda bulunan Hilmi Özkök ve Aytaç Yalman'ın tanık olarak dinlenmemesi esaslı bir mesele değil mi? Buna da "Ne gerek var kardeşim. Her şey açık zaten" diyeceksinizdir. Peki dayanamayıp şunu da söyleyeceğim artık: Bari şu süt kuzusunu bıraksan olmaz mı kardeşim? Hüseyin Topuz diye bir adam var orada. Ve daha kimler var? Dijital belge içindeki

isminden başka bir cismi yok dosyada. Dijital belge dışında ne somut bir fiili var ne de başka bir somut bilgi. Buna ne diyorsunuz? "Hepsini anlattılar bana" mı diyorsun. Anlaşıldı. Sen kuzuyu kapıp götürmeye niyetlisin. Haklı çıkmaya çalışman "racom"dan sadece. Yoksa haklı olan gerekmediğini ikimiz de biliyoruz. Artık "Danıştay, Yargıtayı hepsi içinde." Değil mi?

Sahtekarlık dünyası

Alın size bir "Kurt ile kuzu masalı" daha. Fakat, bir kez daha, hakikaten pek garip bir durumun içinde olduğumuzu görmenin tam sırası. Güçlü ile güçsüz olan arasındaki ilişkiye dair olan bu kadim "masal" her nasılsa bu ülkedeki istisnasız herkes için, her siyasal grup için ve hatta geleneksel ayrıcalıklı sınıf olan asker için bile artık çok tanıdık ve somut bir masumiyet hatırasına denk geliyor. Kurtlar ve kuzular sürekli değişiyor. Ama gülünc bahaneler bir türlü değişmiyor. Kurdun, "işini bir güzel gördüğü" şu günde dahi "Daha her şey bitmedi. Süreç devam ediyor" diyenler bile var hakikaten. Tabii tabii haklısınız. Daha bireysel başvuru var. AİHM'i var. O da olmadı ölüm var. Var oğlu var tabii. Bir tek pişkinlikte sınır yok.

Ama artık bunca bahanelerden sonra gerçek bir politik mantığa ihtiyaç duymak kaçınılmaz. Sahteliği ve bahanesi aşkar olan hallerden kendisine haklılık kurmaya çalışan bir politik aklın kendisini sadece güç ile ayakta tutmaya çalışması kaçınılmazdır. Fakat bu kadar bölünmüş toplumsal ve siyasal grupları bir arada tutacak yeni siyasal araçlar devreye sokulmazsa bir sonraki perde de -geçmişte de olduğu üzere- bu kez kuzu bugünün kurtları olacaktır. Ve kurt ile kuzu masalı, hayatımızın gerçeği olarak kalmaya devam edecektir. Artık gerçek soru şudur: Bu sahtelikler dünyasından kurtulmanın zamanı gelmedi mi halâ?

***Demokrat Yargı Derneği**

Balyoz davasının sanıklarına verilen cezalar ailelerini yıktı.